

KRISTUSJOURNALEN

Nya födelsen och tron kontra köttet och girigheten

nr 002 16 juni 2011

ett e-brev från Bokförlaget Reformatio

Gå därför ut och gör **alla folk** till lärjungar, **döp dem** i Faderns och Sonens och den Helige Andes namn.

Matt. 28:19

Ni är ju födda på nytt, inte av förgänglig säd utan av oförgänglig, genom Guds levande och förblivande ord.

1 Petr. 1:23

Kärlekentillpengar är roten till allt ont. När några har strävat därefter, har de kommit vilse från tron och vållat sig själva många plågor.

1 Tim. 6:10

Och var och en som har övergett hus eller bröder eller systrar eller far eller mor eller barn eller åkrar för mitt namns skull skall få hundrafalt igen och ärva evigt liv.

Matt. 19:29

GAMLA OCH NYA FÖRBUNDET

Kärleken mellan man och kvinna och äktenskapet hör inte till Skriftens huvudstycken. Skriftens huvudstycke är frälsningen, Guds nådeshushållning i Gamla och Nya Förbundet, lag och evangelium, tron, bönen och det eviga livet.

Likväl talas det mycket i Skriften om kärleken mellan man och kvinna, om äktenskapet. Det talas om det med en sund och klok realism. Där underskattas inte det romantiska, det djärva och äventyrliga i kärleken, när den korsar mänsklig klokskap och beräkning. Men inte heller kärlekens vardagssida underskattas, dess ansvar, bördor och bekymmer. Bibeln är väl medveten om att "här levs ej jämt i rosengård".

Kärleken och äktenskapet har en väsentligt annan plats i Nya Förbundet än i det Gamla.

I Gamla Förbundet ligger en stor vikt vid äktenskapet och släktlivet. Det berättas utförligt om patriarkernas äktenskap, hustrur och barn. De framträder par om par, Abraham och Sara, Isak och Rebecka, Jakob med Lea och Rakel. Varför? Därför att Guds folk tillväxer genom de naturliga födelserna. Omskärelsen är ett tecken på tillhörigheten till Gudsfolket, men **man föds in i Guds församling.** Därav Rakels klagan: "Skaffa mig barn, annars dör jag." Gudsfolkets existens hänger på att Rakel får barn. Därav Tamars förtvivlan, och hennes list, hennes synd, som allt går ut på att få föda barn åt Guds folk. Synderkan Tamar blev kung Davids ättemor. Och när hednakvinnan, moabitiskan Rut, bekänner sin tillhörighet till Gudsfolket: "Dit du går vill jag också gå, och där du stannar vill jag också stanna. Ditt folk är mitt folk, och din Gud är min Gud", då vet hon

samtidigt, att enda möjligheten för henne att fogas in i detta Guds folk är att giftas in. Och hennes existensberättigande som en levande lem i Guds församling hänger på om hon föder barn åt Guds folk. Ruts son blev far till Isai, Davids far.

I Nya Förbundet är det inte så. Där tillväxer Guds församling genom den nya födelsen av vatten och Anden, födelsen ovanifrån, vattnets bad i kraft av Ordet. Därför läggs det ingen vikt vid apostlarnas äktenskap, så som vid patriarkernas. Aposteln Petri hustru nämns knappast, långt mindre hans barn. All vikt ligger vid att apostlarna blir redskap för nya födelsen. Här förekommer inte heller längre släktledningshistorier. Släktenas rad knyts samman genom handpåläggning och bön, som överlämnar Anden åt ständigt nya Gudsordets tjänare. Purpurhandlaren Lydia infogas inte i Guds församling genom äktenskap. Hon "hörde på, och Herren öppnade hennes hjärta så att hon gav akt på det som Paulus talade. Sedan hon blivit döpt tillsammans med sitt husfolk..." var hon medlem i församlingen.

Har då äktenskapet en obetydlig och tillbakaskjutet plats i det Nya Förbundets nådeshushållning? Tvärtom. Liksom det förut satts mitt i lagen, sjätte och fjärde budet, sätts det nu mitt i evangelium: "Ni män skall älska era hustrur, liksom Kristus älskade kyrkan." Kristus har älskat församlingen och utgett sig själv för henne - det är det allra klaraste evangelium, och där sätts nu kärleken mellan man och kvinna. "Vandra i kärleken, så som Kristus har älskat oss". Kristi kärlek präglar samlevnaden i hans församling och inte minst samlivet mellan man och kvinna i äktenskapet.

Från ett vigseltal

DET HELIGA TRÖSTERIKA DOPETS SAKRAMENT

I dopet och genom dopet får vi verkligen syndernas förlåtelse, frälsning från döden och djävulen, liv och salighet. På frågan *Vad verkar dopet?* svarar *Lilla katekesen*, som är en av våra bekännelseskrifter: "Dopet verkar syndernas förlåtelse, frälsar från döden och djävulen och ger evig salighet åt alla, som tror det som Guds Ord och löften lovar." Denna kraft och verkan - det lär katekesen utifrån Guds Ord - har dopet av Guds Ord, som är förenat med vattnet, nämligen instiftelseorden och löftet. Människan blir delaktig av denna nådeverkan genom tron, som förlitar sig på Guds Ord i vattnet.

Vår bekännelse i dopet att det är nya födelsens bad (Tit. 3:5; Joh. 3:5), att vi genom dopet tvättas rena (Ef. 5:26) och genom dopet har syndernas förlåtelse (Apg. 2:38), att dopets vatten gör oss saliga (1 Petr. 3:20), att vi i dopet blir iklädda Kristus, får tron och blir Guds barn (Gal. 3:26-27) och att vi genom dopet blir delaktiga av Kristi död och Hans förtjänst (Rom. 6:3 ff), denna vår bekännelse om dopet kan visserligen inte förstås av förnuftet, men den är i enlighet med Skriften och därför rätt. Vi måste ta vårt förnuft till fånga under Kristi lydnad och endast låta Guds Ord gälla, som talar så om dopet. Vi bekänner oss av hela vårt hjärta till vad Luther skriver i *Stora katekesen*:

Det kommer i högsta grad an på att man anser dopet vara något förträffligt, härligt och stort. Därför kämpar och strider vi allra mest, eftersom världen nu är så full av sekter, som högljutt förkunnar att dopet är något utvärtes, och att det som är utvärtes inte är till någon nytta. Det må vara något utvärtes

hur mycket som helst. Här står Guds Ord och befallning som instiftar, grundar och bekräftar dopet. Men vad Gud har instiftat och befallt kan inte vara något onyttigt utan måste vara något alltigenom härligt, även om det till synes är ringare än ett halmstrå. Har man hittills kunnat anse det för något stort, när påven med brev och bullor har utdelat avlat, invigt altaren och kyrkor, bara för brevens och sigillens skull, så vill vi anse dopet för något mycket större och härligare, eftersom Gud har befallt det, och det därtill sker i Hans namn. Så lyder orden: "Gå ut och döp", men inte i "ert namn" utan "i Guds namn". Att döpas i Guds namn är att döpas inte av människor utan av Gud själv. Även om det sker genom en människas hand, är det därför i sanning Guds eget verk. Av det kan var och en lätt själv sluta sig till att det är ett mycket högre verk än något som är gjort av en människa eller ett helgon. Vad större verk kan man göra än Guds verk?

Det heliga dopet har inte sin verkan *ex opere operato*, det vill säga, bara för att man låter döpa sig, utan från vår sida krävs tro, för att vi genom tron skall ta emot nådegåvorna som Gud ger oss i dopet, liksom vi också måste ta emot evangelium i tro för att det inte skall predikas för oss förgäves och till desto större fördömelse. Dopet är visserligen ett rätt dop, även om den som döps inte tror, men för att dopet skall vara till välsignelse krävs tro. Eftersom baptister och andra förnekar att barnen kan tro, förkastar de barndopet. Men att barnen kan tro och även verkligen tror, framgår, bland annat, av Kristi ord i Matt. 18:6, där Han om de minsta, det vill säga barnen, säger att de tror på Honom, och vidare av att Han säger att himmelriket hör sådana till (Mark. 10:14-15). Men utan tro är det omöjligt att behaga Gud (Hebr. 11:6).

Är du en bedrövad syndare så hör detta: Dopförbundet mellan dig och din Gud står fast och kommer att stå fast från Guds sida alltid och för evigt. Även om du har gått bort från Gud, om satan skrämmer dig och försöker få dig att förtvivla, så tänk på ditt dop och på dopförbundet. I kraft av det tar Gud dig åter till nåder, när du botfärdig vänder tillbaka till Honom. Håll därför fast vid ditt dop och låt inte på något sätt den tröst du har i dopet tas ifrån dig. Gud förläne sin nåd därtill.

Från tidskriften *Der Lutheraner*

Översättare: Per Jonsson / Kjerstin Jonsson

GUDS FÖRTJÄNST EJ MÄNSKLIG STRÄVAN

Människan tänker gärna: Låt vara att jag inte kan ordna frälsningen själv, den måste jag få från Gud, av nåd, men det dagliga brödet, min inkomst o.s.v. får jag tack vare mig själv, min utbildning, min arbetsamhet o.s.v. Då förbiser man, att ingen människa själv kan uppehålla sitt eget liv eller ens lägga en an till sin livslängd. Därför skall vi be Gud om det dagliga brödet och säga: "Ge mig inte fattigdom, ej heller rikedom, men låt mig få det bröd jag behöver. Jag kunde annars, om jag blev alltför mätt, förneka dig och säga: 'Vem är Herren?' Eller om jag blev alltför fattig, kunde jag stjäla, och våldföra mig på min Guds namn" (Ords. 30:8, 9).

Per Jonsson (1928-1998)

Från en predikan på Bönsöndagen

GUDS ARVINGAR

10. Om nu Kristus är i er, så är väl kroppen död på grund av synden, men anden är liv på grund av rättfärdigheten.

11. Om dens Ande som uppväckte Jesus från de döda bor i er, så skall också den som uppväckte Kristus från de döda göra även era dödliga kroppar levande genom sin Ande som bor i er.

12. Därför, mina bröder, står vi inte i skuld till köttet, så att vi skulle leva efter köttet.

13. Om ni lever efter köttet, skall ni dö, men om ni dödar kroppens gärningar med Anden, skall ni leva.

14. Alla de som drivs av Guds Ande är Guds barn.

15. Ni har inte fått en träldomens ande, för att ni skall vara rädda, utan ni har fått barnarättens Ande. I honom ropar vi: Abba, Fader!

16. Anden själv vittnar med vår ande att vi är Guds barn.

17. Är vi nu barn, så är vi

också arvingar, Guds arvingar och Kristi medarvingar, om vi annars lider med honom, så att vi också kan bli förhär- ligade med honom.

Rom. 8:10-17

DÖPTA TILL EN KROPP

12. Liksom kroppen är en och har många lemmar och alla kroppens lemmar utgör en enda kropp, fast de är många, så är det också med Kristus.

13. I en Ande har vi alla blivit döpta till en kropp, vare sig vi är judar eller greker, slavar eller fria, och alla har vi fått dricka en Ande.

1 Kor. 12:12-13

FÖR ALLA FOLK

Främlingen som har slutit sig till Herren må inte säga så: "Säkert skall Herren avskilja mig från sitt folk." Ej heller må den snöpte säga: "Se jag är ett förtorkat träd."

4. Ty så säger Herren: De snöpta som håller mina sab-bater och utväljer det mig behagar och står fast vid mitt förbund,

5. åt dem skall jag i mitt hus och inom mina murar ge en åminnelse och ett namn som är bättre än söner och dött-rar; jag skall ge dem ett evigt namn, som inte skall bli utro-tat.

6. Och främlingarna som har slutit sig till Herren, för att tjäna honom och för att älska Herrens namn och så vara hans tjänare, alla som håller sabbaten, så att de inte ohel-gar den, och som står fast vid mitt förbund,

7. dem skall jag låta komma till mitt heliga berg och ge dem

glädje i mitt bönehus, och de-ras brännoffer och slaktoffer skall vara mig välbehagliga på mitt altare: ty mitt hus skall kallas ett bönehus **för alla folk.**

Jes. 56:3-7

Martin Luthers kommentar

Vers 3. Främlingen som har slutit sig till Herren må inte säga så.

Detta är det förnämsta stället i detta kapitel. De som kommit från hedendomen, tviv-lade, och höll mödan att hålla sig till judendomen för att vara förgäves, eftersom de inte var i besittning av något löfte, och inte var av Abrahams säd. Denna deras timida tanke vi-sar profeten helt vackert på: Vem vet, om jag behagar Gud? "Herren skall avskilja mig från sitt folk" etcetera. Ty, detta tal är talet från samveten som känner synden, döden och fördömsen. Därför kommer den Helige Ande dessförinnan

till dem och säger: Du är inte avskiljd; tro, att du är förenad med detta folk etcetera.

Ordet "inte" borde man skriva med gyllene bokstäver, och vi, som tvivlar på Guds nåd, borde djupt inprägla det i våra hjärtan. En sådan förtvivlans tanke är inte Guds, utan satans idé. Den däremot är lycksalig som i anfäktelses stund, i sitt hjärta, kan gripa tag i detta ordet "inte".

Ej heller må den snöpte säga.

Detta kan förstås om dem som bokstavligt talat är snöpta, eller genom en underliggande betydelse, att det avser de anhängare till judendomen (proselyter), vilka var ofruktsamma i folket. Ty det var en förbannelse i lagen när man inte lämnade efter sig någon säd.

Se, jag är ett förtorkat träd.

Fastän jag i stor utsträckning tror på denna religion, så säger ändå mig mitt samvete, att jag är ett förtorkat träd, som är berett för elden.

Vers 4. Och står fast vid mitt förbund.

Nämligen med den utlovade Kristus.

Vers 5. 6. Och ett namn som är bättre.

Sådana snöpta, skall jag, trots att de inte är köttsliga naturer från Abrahams säd ändå föredra framför den icketroende juden, som är av folket. Som om han ville säga: Jag vill hellre ha en troende dräng än en icketroende son, i enlighet med [5 Mos. 32:21]: "Jag vill reta dem med det som inte är ett folk" etcetera.

De dåraktiga påveanhängarna har missbrukat detta Bibelställe till kyskhetsens lov. Men inte endast änkorna och jungfrurna är kyska, utan också de äkta makarna har sin kyskhets, och det

närmare bestämt den allra renaste. Och vad beträffar rättfärdigheten eller förtjänsten så är varken de äkta makarna och jungfrurna eller jungfrurna och de äkta makarna att föredra. Det mänskliga civilståndet är lovvärt, men rättfärdigheten ligger endast i Kristus, inte i sättet att leva. Annars handlar det hos profeten inte om lovet till jungfruligheten, utan om att trösta de ofruktsamma snöpta, att de i sitt kall inte skall förtvivla, och han talar uttryckligen om den snöpte, som håller sabbaten och står fast vid det gudomliga förbundet. Därmed framför han inte de snöptas lov eller ett lov till jungfruligheten; utan om ett lov rörande dem som håller buden. Kornelius, i Apostlagärningarna, var bättre än många judar; men därav följer inte, att han var bättre än andra, därför att han var centurion. På samma sätt måste man också spalta upp det här Bibelstället. Civilståndet gör oss inte inför Gud välbehagliga, eftersom det tillhör det världsliga regementet och är en yttre sak, till skillnad från iakttagandet av de gudomliga buden.

Vers 7. Dem skall jag låta komma till mitt heliga berg.

Också de tillkomna hedningarna skall ha del i denna religion och detta löfte, och när de tror på mitt löfte så blir deras offer mig välbehagligt.

Ty mitt hus skall kallas ett bönehus för alla folk.

Det är skälet till varför de snöpta och de omvända hedningarna behagar Honom, eftersom juden inte ensam har fått denna gudstjänst, och de inte ensamma utgör Guds folk, utan för att det är **alla** folk som är ett bönehus [1 Kon. 8:43. Matt. 21:13]. Sålunda måste också före Kristi födelse det bli uppfyllt, som Abraham hade utlovats, att han skulle vara en far för många folk.

Walch² VI, 750-752. Översättare: K. E. Jonsson

SAMTIDEN OCH DEN BIBLISKA MOTSÄGELSEN

SAMTIDEN

Sagt i ett videoinslag på YouTube av en person som kallar sig kristen och lutheran, men som är historierevisionist och som förnekar, förintelsen, nazismens avskyvärda systematiska mördande av judar:

"The key thing for church growth is families, having more children, and that is what we have promoted, almost from the very beginning... In 1890 the average missourisynod pastor had 6.5 children. If pastors today would do the same thing and their members would follow their example, we would have no problem of church growth. We would be the fastest growing church in America."

BIBELN MOTSÄGER

Vid byggandet av Babels torn sade de: "Kom, låt oss bygga oss en stad och ett torn vars spets räcker upp i himmelen, och så göra oss ett namn."

1 Mos. 11:4

Men det står: "Om Herren inte bygger huset, så arbetar de förgäves som bygger på det."

Ps. 127:1

"Gå därför ut och gör **alla folk** till lärjungar, **döp dem** i Faderns och Sönnens och den Helige Andes namn."

Matt. 28:19

"**Befall dem som är rika** i denna tidsåldern att inte vara högfärdiga eller sätta sitt hopp till osäker rikedom utan till Gud, som rikligt låter oss åtnjuta allt, och att göra gott och vara rika på goda gärningar, **att vara givmilda och dela med sig.**"

1 Tim. 6:17-18

KOMMENTARER OM FÖREGÅENDE NUMMER

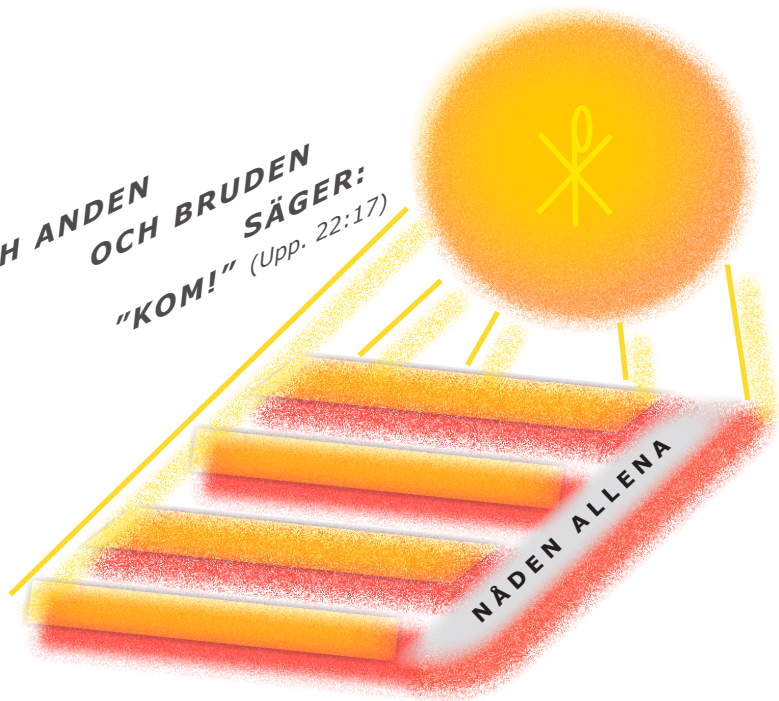
Ja, Han är sannerligen uppstånden
från de döda!

Boende i Västerbotten

Det ser jo snygt ut.

Boende i Troms fylke

**OCH ANDEN
OCH BRUDEN
SÄGER:
"KOM!"** (Upp. 22:17)

Tro på ljuset medan ni har ljuset, så att ni blir ljusets barn!
(Joh. 12:36)

Från Limfjorden i väst till Nyland i öst. Från Troms fylke i nord till Österlen i syd; Här finns *Kristusjournalens* läsare.

Denna pdf är i sin oförändrade form helt fri för vidare spridning.

Ändringar samt övrig form av publicering/mångfaldigande är förbehållet Bokförlaget Reformatio.

Skicka gärna in synpunkter på innehållet till förlaget.

Skriv till e-adressen: reformatio plus at-tecknet plus ownit.nu

Den som önskar att stödja den fortsatta verksamheten kan skicka en gåva till PG 175079-3.

© Bokförlaget Reformatio [REFORM:at^hSIU]
